

49

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
AWARD ON AGREED TERMS

Case No. B41

Chamber Three

پرونده شماره ب - ۴۱

شعبه سه

حکم شماره ۳ - ۴۱ ب - ۴۷۰

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
FILED	ثبت شد
DATE	21 FEB 1990
۱۳۶۸ / ۱۲ / ۲	تاریخ

آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک

وزارت راه و ترابری جمهوری اسلامی ایران،

خواهان،

- و -

فردال هایوی ادمینیستریشن

وزارت ترابری ایالات متحده،

خوانده.

حکم مبنی بر شرایط مرضی الطرفین

۱ - آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک وابسته به وزارت راه و ترابری جمهوری اسلامی ایران ("ایران") دادخواستی در تاریخ ۲۵ دیماه ۱۳۶۰ [۱۵ ژانویه ۱۹۸۲] علیه فدرال هایوی ادمینیستریشن وابسته به وزارت ترابری ایالات متحده ("ایالات متحده") تسليم کرد. ایالات متحده در تاریخ ۱۶ تیرماه ۱۳۶۱ [هفتم ژوئیه ۱۹۸۲] دفاعیه و ادعای متقابل خود را ثبت نمود.

۲ - در تاریخ ۲۴ بهمن ماه ۱۳۶۸ [۱۳ فوریه ۱۹۹۰] درخواست مشترکی برای صدور حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ("درخواست مشترک") همراه با موافقتنامه حل و فصل مورخ ۲۸ دیماه ۱۳۶۸ [۱۸ ژانویه ۱۹۹۰] که هر دو سند به امضای نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران و نماینده رابط دولت ایالات متحده بود، نزد دیوان به ثبت رسید. در درخواست مشترک از دیوان درخواست شده است که موافقتنامه حل و فصل را بعنوان حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ثبت نماید و پرونده ب - ۴۱ را کلا" و برای همیشه مختومه کند. نسخ درخواست مشترک و موافقتنامه حل و فصل پیوست حکم حاضر بوده، و جزیی از آن محسوب می‌شوند.

۳ - ماده ۱ موافقتنامه حل و فصل مقرر می‌دارد که "در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاهای متقابل و موضوعاتی که بطور مستقیم یا غیر مستقیم از روابط، معاملات، قراردادها یا رویدادهای مرتبط با موضوع اصلی پرونده ب - ۴۱ ناشی شده یا احتمالاً ناشی می‌شود، مبلغ ۹۶،۰۰۰ دلار امریکا (تود و شش هزار دلار) ("مبلغ مصالحه") به ایران پرداخت خواهد شد. مبلغ مصالحه همزمان با تسليم موافقتنامه حاضر به دیوان داوری، با تسليم یک فقره چک به نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران پرداخت خواهد شد."

۴ - ماده ۲ موافقتنامه حل و فصل مضارفاً مقرر می‌دارد که "به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان داوری، ایالات متحده و ایران بدون تاعیین ترتیبی

فراهم خواهند آورد که همه رسیدگیهای مطروح در کلیه دادگاهها، مراجع رسیدگی،
یا نزد هر مقام و نهاد اداری برای همیشه مردود، مسترد و مختومه شود، و از طرح
و/ یا ادامه هر جریان رسیدگی دیگری در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
یا هر مرجع رسیدگی، مقام یا نهاد اداری دیگری از جمله و بدون قید محدودیت، در
هر دادگاهی در ایالات متحده امریکا یا ایران، در رابطه با ادعاهای ادعاهای متقابل
و موضوعات مربوط به پرونده ب - ۴۱ منوع خواهند بود.

۵ - دیوان داوری متذکر می‌گردد که در "اعلام وصول" مورخ ۲۴ بهمن ماه ۱۳۶۸ [۱۳]
فوریه ۱۹۹۰] که توسط نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران امضا شده و
منضم به درخواست مشترک است، وصول یک فقره چک شماره ۳۰۰۷-۱۹۲۹۶۵۶۱
مورخ ۱۸ بهمن ماه ۱۳۶۸ [هفتم فوریه ۱۹۹۰] خزانه‌داری ایالات متحده، همانگونه
که در ماده ۱ موافقتنامه حل و فصل تصريح گردیده، اعلام شده است.

۶ - نظر به اینکه مفاد موافقتنامه حل و فصل و درخواست مشترک، با الزامات صدور حکم
مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین منطبق است، بنابراین دیوان موافقتنامه حل و فصل
مذکور را طبق بند ۱ ماده ۳۴ قواعد خود می‌پذیرد.

۷ - به دلایل پیشگفته،

دیوان به شرح زیر حکم صادر می‌کند:

(الف) بدینوسیله موافقتنامه حل و فصل همراه با درخواست مشترک به عنوان حکم
مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ثبت می‌گردد و برای آزمایشگاه فنی و
مکانیک خاک وابسته به وزارت راه و ترابری جمهوری اسلامی ایران و فدرال
هایوی ادمینیستریشن وابسته به وزارت ترابری ایالات متحده لازم الاجراست.

(ب) بر طبق موافقتنامه حل و فصل، ایالات متحده مکلف است مبلغ نود و شش هزار (۹۶،۰۰۰-) دلار امریکا به ایران بپردازد.

(ج) از آنجا که نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران وصول چکی به مبلغ مذکور را از نماینده رابط دولت ایالات متحده همزمان با تسلیم موافقتنامه حل و فصل به دیوان در تاریخ ۲۴ بهمن ماه ۱۳۶۸ [۱۳ فوریه ۱۹۹۰] اعلام نموده، حکم حاضر برای طرفین قطعی و لازم الاجرا بوده و کلیه دعاوی، دعاوی متقابل و موضوعات مطروح در پرونده حاضر را خاتمه می‌دهد.

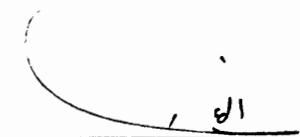
لاهه، به تاریخ دوم اسفند ماه ۱۳۵۸ برابر با ۲۱ فوریه ۱۹۹۰

کایتانو آرانجیو- روئیس

رئیس شعبه سه

به نام خدا

الله

پرویز انصاری معین

ریچارد سی. الیسون

دیوان داوری دادگستری
ایران - ایالات متحده

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	ثبت شد
FILED	13 FEB 1990
DATE	تاریخ ۱۳۶۸ / ۱۱ / ۲۴

در محضر
دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده
لاهه، هلند

پرونده شماره ب - ۴۱ مطروح در شعبه سه
درخواست مشترک برای صدور حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین

به موجب ماده ۳۴ قواعد دیوان، آزمایشگاه فنی مکانیک خاک وابسته به وزارت راه و ترابری جمهوری اسلامی ایران و فدرال هایوی ادمینیستریشن، وزارت ترابری ایالات متحده مشترکاً تقاضا دارند که دیوان داوری با صدور حکمی برمبنای شرایط مرضی الطرفین، موافقتنامه حل و فصل پیوست را ثبت و تنفیذ نماید.

در تاریخ ۲۸ دیماه ۱۳۶۸ [۱۸ زانویه ۱۹۹۰] طرفین پرونده شماره ب - ۴۱ موافقتنامه حل و فصلی را منعقد کردند که مقرر می‌دارد در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاهای دعاوی متقابل و موضوعاتی که مستقیماً و یا بطور غیرمستقیم از روابطه معاملات، قراردادها و رویدادهای مربوط به موضوع اصلی پرونده شماره ب - ۴۱ ناشی شده یا محتمل‌الوقوع می‌باشد، مبلغ ۹۶,۰۰۰ دلار امریکا (نود و شش هزار دلار) به ایران پرداخت شود.

امضاً کنندگان زیر تقاضا دارند که دیوان داوری موافقتنامه حل و فصل مذبور را به عنوان حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ثبت، و پرونده شماره ب - ۴۱ را کلاً و برای همیشه مختومه نماید.

با احترام

علی حیرانی نویری
نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران
در
دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

۱۸/۹۰

به تاریخ

۹۸/۱۱/۲۴

IN THE NAME OF GOD

Acknowledgement of Receipt

I hereby acknowledge receipt, from the Agent of the Government of the United States to the Iran-U.S. Claims Tribunal, of United States Treasury check No. 3007-19296561, dated February 7, 1990, in full and final settlement of Case No. B41, in accordance with the Settlement Agreement dated January 18, 1990.

Ali H. Nobari
Agent of the Government of
the Islamic Republic of Iran
to the Iran-U.S. Claims Tribunal

Date: 66 26
M, 11, 92

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIAL	دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحده
FILED	ثبت شد
DATE	13 FEB 1980
	تاریخ ۱۳۶۸ / ۱۱ / ۲۹

موافقنامه حل و فصل

موافقنامه حل و فصل حاضر ("موافقنامه") در تاریخ ۲۸ دیماه ۱۳۶۸ [۱۸ ژانویه ۱۹۹۰] توسط و بین آزمایشگاه فنی و مکانیک خاک وابسته به وزارت راه و ترابری جمهوری اسلامی ایران (که منبعد "ایران" نامیده می‌شود) و فدرال هایوی ادمینیستریشن وابسته به وزارت ترابری ایالات متحده امریکا (که منبعد "ایالات متحده" نامیده می‌شود) منعقد می‌گردد.

نظر به اینکه ایران و ایالات متحده طرفین پرونده ب - ۴۱ مطروح در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده ("دیوان داوری") بوده،

[و] نظر به اینکه ایران و ایالات متحده مایلند کلیه ادعاهای ادعاها، ادعاهای متقابل و مناقشات موجود یا محتمل الوقوع خود را در رابطه با پرونده ب - ۴۱ و موضوع آن، حل و فصل نمایند،

بنابراین، ایران و ایالات متحده به شرح زیر توافق می‌کنند:

ماده ۱

در ازای حل و فصل کامل و نهایی کلیه مناقشات، اختلافات، ادعاهای ادعاها، ادعاهای متقابل و موضوعاتی که بطور مستقیم یا غیر مستقیم از روابطه معاملات، قراردادها، و رویدادهای مرتبط با موضوع اصلی پرونده ب - ۴۱ ناشی شده، یا احتمالاً ناشی می‌شود، مبلغ ۹۶،۰۰۰ دلار امریکا (تود و شش هزار دلار) ("مبلغ مصالحه") به ایران پرداخت خواهد شد.

مبلغ مصالحه همزمان با تسليم موافقنامه حاضر به دیوان داوری، با تسليم یک فقره چک به

ناینده رابط جمهوری اسلامی ایران پرداخت خواهد شد.

ماده ۲

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان داوری، ایالات متحده و ایران بدون تغییر ترتیبی فراهم خواهند آورد که همه رسیدگیهای مطروح در کلیه دادگاهها، مراجع رسیدگی، یا نزد هر مقام و نهاد اداری برای همیشه مردود، مسترد و مختومه شود، و از طرح و/ یا ادامه هر جریان رسیدگی دیگری در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده یا هر مرجع رسیدگی، مقام یا نهاد اداری دیگری از جمله و بدون قید محدودیت، در هر دادگاهی در ایالات متحده امریکا یا ایران، در رابطه با ادعاهای ادعاهای متقابل و موضوعات مربوط به پرونده ب - ۴۱ منع خواهند بود.

ماده ۳

۱ - در ازای پیمانها، مبانی و سایر توافقهای مندرج در موافقتنامه حاضر، به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان داوری، ایالات متحده و ایران برای همیشه یکدیگر و واحدهای وابسته و سازمانهای تابعه و تشکیلات یکدیگر را از کلیه ادعاهای ادعاهای متقابل، حقوق، منافع، و تعهدات مطروح در گذشته یا حال و یا قابل طرح در آینده در ارتباط با مناقشات، اختلافات، ادعاهای ادعاهای متقابل و موضوعات مذکور در، مرتبط با، ناشی از و یا قابل طرح در رابطه با موضوع اصلی پرونده ب - ۴۱، مبرا و بری‌الذمه خواهند کرد.

۲ - چنانچه ادعاهایی توسط شخص ثالثی در هر دادگاه یا مرجعی علیه هر یک از طرفین مصالحه نامه حاضر براساس واگذاری یا انتقال هر نوع حقوق از ناحیه یکی از طرفین این موافقتنامه در رابطه با پرونده ب - ۴۱ مطروح بوده و یا ثبت شود، طرفی که

چنین حقوقی را واگذار یا موجبات انتقال آنرا فراهم کرده، منحصراً در برابر شخص ثالث مجبور مستول خواهد بود.

ماده ۴

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان داوری، ابراثات، استردادها و اعراضهای مندرج و مذکور در این موافقتنامه، خود به خود به مورد اجرا در می‌آید. پس از صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان، اجرای این موافقتنامه نیاز به تنظیم هیچ سند دیگری نخواهد داشت.

ماده ۵

طرفین توافق دارند که موافقتنامه حاضر به منظور حل و فصل خصوصی مناقشات منعقد شده و چنانچه به تصویب دیوان نرسد، باطل و کان لم یکن خواهد بود و در موضع طرفین در موضوعات دیگری غیر از پرونده ب - ۴۱ تأثیر نخواهد داشت. طرفین همچنین موافقت می‌کنند که موافقتنامه حاضر را در تعقیب یا دفاع از هیچیک از پرونده‌های مطرح در دیوان داوری یا هر مرجع دیگری بکار نبرده و یا اسباب استفاده از آن را برای هیچ فردی فراهم نیاورند. بدینه است طرفین می‌توانند از موافقتنامه حاضر به منظور اجرای مفاد آن استفاده کنند.

ماده ۶

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، ایالات متحده و ایران از کلیه ادعاهای مربوط به هزینه‌ها (از جمله حق الوکاله) ناشی از یا مربوط به [حریان] داوری، تعقیب یا دفاع از ادعاهای ادعاهای متقابل مطرح در دیوان داوری، دادگاههای ایالات متحده یا هر محل

دیگری در رابطه با موضوعات مربوط به پرونده ب - ۴۱ و/ یا موافقنامه حاضر اعراض خواهند کرد.

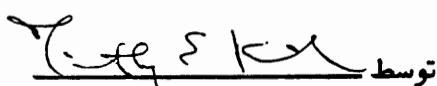
ماده ۷

موافقنامه حاضر باید حد اکثر تا ۲۷ اسفندماه ۱۳۶۸ [۱۸ مارس ۱۹۹۰] به دیوان داوری تسلیم گردد. چنانچه موافقنامه حاضر تا آن تاریخ یا ظرف مدتی بعد از آن که طرفین توافق کنند تسلیم نشود، در آنصورت خود به خود باطل و از درجه اعتبار ساقط خواهد گردید و طرفین، بدون ورود لطمہ‌ای به حقوق مربوطه آنها، در همان وضعی که قبلاً از تاریخ این موافقنامه داشتند، قرار خواهند گرفت.

ماده ۸

موافقنامه حاضر به دو زبان فارسی و انگلیسی تنظیم و امضاء شده و هر دو متن از اعتبار مساوی برخوردار خواهند بود.

از طرف ایالات متحده

توسط
۲۱/۰۱/۹۰

از طرف ایران

توسط
۹۰ / ۱۰ / ۲۸